

КАКЪ РАБОТЯТЪ

германцитѣ

Конгресътъ на германцитѣ въ Бесарабия

Не веднажъ сме писали за дейността на другитѣ народности малцинства въ Ромъния. Сега сме изправени предъ единъ фактъ, който колкото очудва, толкова заслужава похвала и подражание.

Ето какво съобщава в-къ „Адеварул“ отъ 25 т. м.

„Водителитѣ на фокстага, съ седалище въ Тарутино, Акермански окръгъ (Четатя-Алба—Бесарабия), който игра голѣма роля въ миналото за запазването на германизма въ тази провинция, констатирайки, че отъ година на година германцитѣ се губятъ въ ромънскитѣ политически партии, решили да свикатъ за 16 т. м. голѣмъ конгресъ. На уречения денъ се стекоха съ хиляди германци отъ всички краища на Бесарабия. На 17 т. м. многобройнитѣ делегати се установиха по селата Кулии, Лаипцигъ, Березино, Малу-Микъ и Красна. На другия денъ въ стройни колони тѣ предприеха единъ грандиозенъ маршъ къмъ Тарутино. На площада въ Тарутино издигнаха трибуна и поставиха два високоговорители. Следъ като всички конгресисти се събраха, се образува една колона, съ 8 духови музика, 150 национални и германски знамена и мноо плакарди, съ германски надписи. Колоната се отправи къмъ края на града, където германскитѣ свещеници извършиха божествена служба и осветиха знамената.

Изредилитѣ се оратори на трибуната, следъ като изтъкнаха величието на конгреса, говориха за мировото значение на германизма, за обединението на всички германци отъ Бесара-

бия въ едно и строго осъдиха ония свои съплеменници, които се приютили въ разнитѣ политически партии, дезертирйки отъ службата за племето си“.

Считаме за ненуждно да продължимъ това, що германцитѣ сж направили въ Бесарабия. Достатъчно е гореизложеното да ни убеди, че всички малцинства се ослабятъ на собственитѣ си сили. Най-важното — това, което беварабскитѣ германци сж направили сега въ Тарутино, ние го тръбихме отъ години насамъ. Нашиятъ гласъ остана въ пустиня. Ние се губимъ въ политически партии, губимъ се като национална сила и философствуваме, философствуваме...

Нѣма ли да се стреснемъ най-после?

САЖШИТЪ ПРОВАЛЯТЪ

моралното единство на Европа

В-къ „Пестеръ лойдъ“ пише: Повечето държави-членове на ОН прибѣгнаха до стопанскитѣ принудителни срѣдства, за да заставятъ Италия да се откаже отъ едно колониално предприятие. Съ това се изкопа морална пропастъ между Италия и повечето държави. Огорчението и разочарованието на италианския народъ отъ наложената му несправедливостъ намѣри своя изразъ въ решенията на Голѣмия фашистки съветъ. На мирното сътрудничество на европейскитѣ народи се нанесе тежка

БУНТЪТЪ

на комуниститѣ въ Бразилия

Отъ Буенос-Айресъ съобщаватъ, че бразилскитѣ комунизирани войски отъ провинциитѣ Наталъ и Пернамбуко се разбунтували и завладѣли столицитѣ на дветѣ провинции. Правителството е изпратило отъ Рио де Жаниеро силни войски за потушаването на възстанението, които следъ кръвопролитни стѣкновения, въдворили реда.

Пръснати аби-сински войски

Азмара — На тигрейския фронтъ 2-ри армейски корпусъ завърза сражение съ войскитѣ на фиторари Абай, които претърпѣха голѣма загуби и оставиха много пленници, а следъ това се оттеглиха отвъдъ Уели.

НОВИ НАДЕЖДИ

„Албена“ на силистренската сцена

Силистра — На 24 XI т. г. бѣ откритъ театралния сезонъ отъ българската театрална трупа въ гр. Силистра, ръководена отъ г-нъ Л. Бояджиевъ, директоръ на Българската гимназия, чрезъ изнасянето на битовата драма „Албена“ въ 5 действия, отъ Йорданъ Йовковъ.

Още отъ 8 и половина часа бившиятъ салонъ „Ориентъ“ се указа много малкъ да побере дошлата публика. Всички билети бидейки продадени отвреме, много граждани бѣха принудени да се върнатъ по нѣмане на мѣсто. Още веднажъ българската публика отъ този край доказа, че тя жадува да чуе и види на сцената своя битъ, нрави и обичаи. Точно въ 9 часа следъ произнасяне на кратка, но съдържателна речъ отъ страна на директора на трупата г. Л. Бояджиевъ, се заредиха една следъ друга сценитѣ възпроизведени съ голѣма вѣщина и умѣлостъ отъ страна на младитѣ любители на театралното изкуство.

Взеха участие около 20 души, които съ своята неморимостъ и постоянство въ театралното поприще, доказаха още веднажъ, че сж проникнали дълбоко между гънкитѣ на душата на силистренската публика, долавяйки пулса на нейни-

тѣ възжеления, накарвай я да забрави за моментъ всички грижи и негодни преживѣе съ емоционална душа всичко чуто и видено на сцената.

Отличиха се г-ца Надежда Раличкова въ ролята Албена, която съумѣе скоче вниманието на всички. Г-нъ Павелъ Мариновъ въ ролята на Кушаръ, г-нъ Вичу Мариновъ, Г. Островъ, В. Недевъ, Ат. Вродиевъ и пр.

Съ една дума казано, резултата надмина очакваната.

Съ така успѣшно изведената „АЛБЕНА“ българската театрална трупа отъ Силистра успѣ да се издигне на завидна висота въчитѣ на цѣлокупното гражданство, надминавайки оправдавайки напълно заното съдействие и въ имайки се предъ видъ оповече условията и оскитѣ материални срѣдства при които е поставена се развива.

Нека се надѣваме, че въ бждеще нашитѣ славия ще бждатъ оправдани, а на насъ гражданството се налага, както днесъ и въсѣкога, да укрепяме своята безрезервна морална и материална крепка, чрезъ своето съжитствие.

Д. Курдувановъ

Д-РЪ Д. НОВАЧЕВЪ

ПРЕМЪСТИ МЕДИЦИНСКИЯ СИ КАБИНЕТЪ ВЪ ДОМА СЯ на главната улица, срѣщу аптека Ягара до бирария Данковъ, ул. „Режеле Каролъ 16

РЪОНТГЕНОВЪ АПАРАТЪ, ДИЛТЕРМИЯ, ИНФРАЧЕРВЕНИ ЛЪЖЧИ, ИЗКУСТВЕНЪ ПНЕВМОТОРАКСЪ

ХР. П. КАПИТАНОВЪ.

П. СТАНЧІОВЪ — ЧЕРНА

22. ОЩЕ ЗА БАЩАТА НА ПОЕТА

Панайотъ Станчійовъ е и малъ единъ по-голѣмъ братъ Димитъръ, който следъ като завършилъ „Шуменското народно училище“ дълги години учителствува въ Южна Добруджа, въ с. Голѣмо-Ботевъ; ималъ и една сестра Стоянка, по-възрастна отъ него по мжжъ Стефанъ Димовъ, ожечена и настаена въ мѣстожителство въ градъ Варна, къмъ 1872 г.

Панайотъ завършва „Шуменското народно училище“, което се състояло отъ 8 класа — първоначални и 4 класни.

По него време (1858—1864 г.) директоръ на „Шуменското народно училище“ билъ Д. П. Войничковъ, френски възпитаникъ, талантливъ драматургъ, актьоръ, музикантъ и разпаленъ родолюбецъ. Всички културни начинания въ гр. Шуменъ лобиватъ единъ силенъ подемъ, правятъ се модерни нововъведения въ училището и се поражда единъ общъ ентузиазъмъ за работа; тоя периодъ е нареченъ златно време за шуменскитѣ училища и за културнитѣ прояви въ града.

Панайотъ още ученикъ въ основното училище е кръщенъ отъ пламенното слово на Войничковъ, който често въ недѣлни дни отъ черковния амвоиъ е говорилъ за значението на народността и на другитѣ патриотични и тенденциозни теми. Неговъ учителъ е билъ и писателя Илия Р. Бляковъ, който учителствувалъ въ Шуменъ отъ 1860 до 1864 год., точно времето, когато Панайотъ Станчійовъ е билъ въ основното училище.

Следъ като постѣпва въ класното училище, духовния кръгъзоръ на Панайотъ Станчійовъ значително се разширява. Допринасятъ за това освенъ буднитѣ, енергични и родолюбиви учители, но и новитѣ училищни предмети, които започналъ да изучава. А

тѣ не били малко: български езикъ (старъ и новъ), гръцки езикъ (сжщо старъ и новъ), френски езикъ, итмски езикъ, турски езикъ, християнска наука, всеобща история, география, природна история, математика, словестностъ и българска словестностъ.

Ученицитѣ отъ „Шуменското народно училище“ освенъ че имали хоръ, оркестъръ, въ който вземалъ активно участие и Панайотъ, най-вече защото ималъ чудно хубавъ гласъ, но давали и литературно-музикални утра, а на края на годината, следъ изпита и театрални представления. Но най-любими за ученицитѣ биле излѣтитѣ по историческитѣ мѣста около Шуменъ. Така тѣ посещавали Преславъ и Плиска-Абоба, гдето ясно ли-

чели развалинитѣ отъ то българско царство въ то слава учителитѣ съ робности имъ разправяли.

Всички знаели на устѣ бабата българска повестъ щастна фамилия отъ гражданинана имъ Василь мевъ, отпечатана презъ г. въ сп. „Български книжници“ най-вече защото действително ставало въ родния имъ гр. и въ околността му, и познавали много добре положението на ученицитѣ при градски читалища.

Следъ като завършилъ „Шуменското народно училище“ (1868 г.), Панайотъ Станчійовъ билъ едва 15 г. чече, се е навърталъ около образуванието му.

НА МАЛЦИНСТВОТА

Осудени малцинствени водители в Белгия

от миналите вестника съобщаване относно държавител, малцинствата. Съобщава, че относно между Германия и Белгия доста обтежното белгийците зле съ нм-малцинство.

Починала миноритетна ни носи нови вестни за нм-малцинство отъ По причина на нм-белгийско народно-любие, което бидеждано отъ настоятелство, били нм-малцинство и осудени белгийското правоплаката малцинствепромесира най-голямо противъ тая. Оправдава нм-малцинство казва, че тая е била съв-

семь невинна, защото тая сж целли съ намъсването си въ това движение да се добератъ до известни културни народности права. Така, обаче, не сж го взели белгийците и преди известно време сж осудили на доста тежъкъ затворъ голъмъ брой нм-малцинство.

Обвиненията на еднитъ сж прави, но и целитъ на другитъ сж благородни и за уважение. Както винаги, така и сега въ тоя случай, нм-малцинствитъ сж да отидатъ въ затвора, сж направил голъма пожертвователност.

Както винаги сме сочили за примъръ подобни случаи, така и сега похваляваме пожертвователността на тия будни синове на племето си, които сж рискъ да влязатъ въ затвора сж работили за своитъ културни народности идеали.

Масови отпуски на войниците отъ Африка

Римъ — Едно комюнике на военното министерство съобщава, че ще бждатъ пустнати въ отпускъ 100.000 войници, които ще се върнатъ следъ 8 месеца на фронта.

Тъзи отпуски сж продиктувани отъ нуждитъ на земеделието и семейнитъ интереси на войниците. Тази мърка нма връзка съ външната политика. Отпускиитъ ще бждатъ прекратени ако присъствието на отпускаритъ се окаже необходимо за фронта.

Частиченъ аби-сински успѣхъ

Адис-Абеба — Правителството съобщава, че войскитъ на расъ Сеюмъ сж обърнали въ бѣгство на северъ отъ Макале три италиянски дружини.

отъ което се нуждае нашата страна. Поради тази причина азъ не се тревожа отъ обстоятелството, че въ Германия се намиратъ значителни наши авоари. Азъ мога спокойно да принудя нашия търговецъ да не купува до тогава отъ Франция и Англия, докато нашия търговски балансъ съ тѣзи страни не стане такъвъ, какъвто трѣбва да бжде.

Изгубенъ револверъ

на 16 т. м., бровиниъ, калибъръ 6,35, съ 6 патрона, серия 605,173, по ижти „Генералъ Кулчръ“, къмъ бълг. м. гимназия — лазаря. Който го представи въ редакцията, ще получи голъмо възнаграждение.

Една случайна анкета

Думата е за безработицата. Съ всѣки новъ день тя нараства. Армията на безработнитъ се увеличава повече отколкото може да се предполага.

До днесъ не е запомнена въ града ни подобна безработица. Фактътъ, обаче, който най много загрижава е, че безработнитъ се излъчватъ отъ срѣдата на еснафа и занаятчиство — най-здравото съсловие, което въпрѣки изживѣнитъ социални покруситъ и стопански кризи, продължаваше да се крепи и да се развива, представляващо съзнателното и достойно гражданство.

Презъ всѣки три дюкяна и работилници, днесъ едната е затворена а другитъ едва продължаватъ съществуването си, заплашени всѣки день да си затварятъ вратитъ.

Малцина сж отъ еснафитъ и занаятчиитъ, които сж въ състояние, тѣй да се каже, да свържатъ двата края на едно. Съ навлизането на новата финансова година, при новитъ данѣчни облагания, мнозина еснафитъ и занаятчиитъ ще се простятъ съ занаята си, отъ който се препитавали отъ десетилѣтия. Тежки сж данѣцитъ, минимални сж печалбитъ, а липсата на какъвто да е кредитъ прѣко въздействи-ва за това положение, ускорявайки часъ по-скоро разрухата на еснафското съсловие.

Отъ разговоритъ, които имахме съ мнозина почтенни еснафи и занаятчи, само едно констатирахме, което може да даде животъ на губящитъ се еснафи и занаятчи:

— Създаването на евтинъ кредитенъ институтъ!

ОТНОШЕНИЯТА

Между Ромъния и Германия

ещъ — Министра на външнитъ работи, г. Косгинеску, въ общото събрание на търговското сдружение относно отношението и политиката на Ромъния въпроса за търговската политика спрѣмо Германия, той се изрази по следенъ начинъ:

Имаме въ Германия голъми авоари. Това,

обаче, не ме тревожи, тѣй като Германия е една страна, отъ която може да се купи много нѣщо, а и германцитъ сж добри търговци, съ които можемъ да се разберемъ. Азъ съмъ напълно убеденъ, че нашето бждеще стопанско развитие ще се насочи въ края на краищата къмъ тази страна, тѣй като въ Германия ние намираме всичко,

му желание и дума за то, защото била му казано, по койго причина му казано билъ при да търси учителски какъ въ с. Голъмо Ботевото, въпрѣки толкова поради хубавия си гласъ и въелъ въ черква; про-мисля да взема живо у-чители струния оркестъръ на църквата, въ хора и въ джелепята на театралната. Мечтаелъ да забвѣ-Влашко, гдето да про-образованието си, но не сжали срѣдства.

отъ копнежъ къмъ и отъ желание да на-възможност да види презъ 1872 г. пред-платуване до Варна тра си Станка Сте-

фанъ Димова, при която пред-стояла известно време, като го стенилъ; но сестра му причино не е могла да му помогне, самата бидейки не въ розово материално положение; отъ Варна прескача до с. Голъмо Ботевото унавайки презъ гр. Базарджикъ, тогава Хаджи Оглу Базарджикъ; въ с. Голъмо Ботевото при брата си Димитъръ престоялъ по-дълго време.

Братъ му го посвѣтвалъ да не замъква въ Влашко безъ пари, защото ще му бжде невъзможно да продължи образованието си; а самъ не е могълъ да му помогне, и-майки много скромна заплата.

Панайотъ се завръща въ родния си градъ съ намѣрени-е да постъпи било черковенъ пѣвецъ, било учителъ въ

нѣкое село.

Удобенъ случай за това му се пада презъ великденскитъ празници на 1873 г., когаго въ гр. Шуменъ се състоялъ учителски съборъ, свиканъ отъ Варненския митрополитъ Симеонъ, който билъ избранъ за председател на събора, и В. Друмевъ, който за кратко време пребивавалъ въ града, — за секретаръ.

Тукъ Панайотъ се помолва на Варненския митрополитъ да му намѣри нѣкое мѣсто за учителъ.

За него се застъпва и Василь Друмевъ, който добре познавалъ семейството му, но не го пращатъ за селски учителъ, а за черковенъ пѣвецъ въ градъ Хаджи Оглу Базарджикъ, което и предпочелъ Панайотъ, защото градътъ му

се харесалъ още при първото му посещение.

Въ ажи Оглу Базарджикъ младия пѣвецъ предстоялъ две години — 1874 — 1875, служейки въ новата горно-махленска черква.

За предстояването му въ Базарджикъ си спомня много добре съгражданина на г-нъ Демиръ Атанасовъ, който по него време билъ ученикъ въ българското училище при горната черква отъ града ни, която се е нахождала на същото мѣсто, гдето днесъ е построена новата черква.

Тамъ гдето бѣше свещарницата, а днесъ попската къща е била сградата на българското основно училище, състояще се отъ две класни стаи и трета, служаща за жилище на учителя.

За основенъ учител отъ черковно-училищното настоятелство, въ което влизалъ и бащата на г-нъ Демиръ Атанасовъ, за годинитъ 1872-73 билъ назначенъ Христо Духовниковъ, родомъ отъ с. Шипка, казаплъшко, тогава кога-то Д. Атанасовъ е билъ 1 отделение, а 2, 3 и 4 отделения училъ при Руси Енчевъ, корененъ жителъ на гр. Базарджикъ.

Въ 1876 и 77 година се отворило класно училище за помещението на което служило предвѣрието на черквата; учителъ е билъ съгражданина ни Никола Шеревъ, придомелъ отъ с. Якаруда, близо до гр. Мехомия, който билъ възпитаникъ на Априловската гимназия отъ Габрово.

Д-ръ БОЖИДАРЪ ЯНАКЕВЪ
СПЕЦИАЛИЗИРАЛЪ ПО ВЪТРЕШНИ БОЛЕСТИ И РАДИОЛОГИЯ ВЪ БЕРЛИНЪ

Радиоскопия, радиография, ултра-виолетови лъчи, електрически масажи, изкуственъ пневмотораксъ — Базарджикъ се премѣсти въ дома си ул. „Реджепъ Кароль № 60 срещу кино „Модернъ“ — до новостроящия се административенъ палатъ

Д-ръ Ал. Любчакъ

приема болни въ медицинския си кабинетъ на ул. „Пр. Мирча“ 20 (въ дома на Кирчо Петровъ, срещу хотелъ „Владимирешъ“)

Детски болести, вътрешни и акушерства

— Приема презъ всѣко време —

ДОБРУДЖАНСКИ СЕЛИЩА

Д. П. ЦАЧЕВЪ

СИЛИСТРА

МИНАЛО И НАСТОЯЩЕ 23

Отъ Силистра той събралъ всичкитѣ си привърженици, формиралъ си набързо войска и начело миналъ Балкана да завземе цѣлата страна и да образува ново мохамеданско царство, но билъ разбитъ, хванатъ отъ турскитѣ редовни войски и осъденъ на смъртъ. [В. Маринополски]

Отъ влашкитѣ и молдовски князе въ Добруджа сж водили борби: Данъ II, Владъ Цепешъ, Михай Витязулъ и Радун Шербанъ не като ромънци и завоеватели, а като представители и защитници на *ideei imperiale creştine* (Н. Йорга *Notele unui istoric* 35) Идеята за завладѣването на Добруджа окончателно е отъ найново време.

Теориитѣ на нѣкои историци, че Иванко, владѣтеля на Добруджа следъ баща си Добротичъ и въ името на българскитѣ царе отъ Търново, не билъ никакъвъ българинъ и че билъ заложникъ на византийскитѣ императори отъ династията на Палеолозитѣ при генуезцитѣ, падатъ предъ историческитѣ факти, като се знае, че Иванко често се месилъ въ вътрешнитѣ работи на Византия, като даже е смѣнилъ и изгонилъ императора Андроникъ Комненъ и сложилъ на престола Михаилъ Палеологъ, който билъ и зетъ на Добротичъ (Нар. 86)

Съ една дума никога генуезцитѣ не сж били владетели на Добруджа, нито сж имало нѣкакво политическо влияние, а били само обикновени търговци и добри клиенти за добруджанското жито и солъ, по която причина били добри приятели на Добротичъ и Иванко.

Всичко това се доказва най-добре съ съдържанието на историческия търговски и морски договоръ на Иванко съ Генуа отъ 27 май 1387 г., въ който се говори че: *Ion D. Mezapo* капитанъ на Пера и на всички генуезци — не споменава за никакви генуезци отъ България нито за нѣкакви земи. Сключва търговски и морски договоръ съ пратеницитѣ на Иванко Коста и Йолпани при напълно еднакви условия и за двѣтѣ страни. Като държава съ държава, независими една отъ друга и приятели. Този договоръ билъ откритъ за пръвъ пжтъ въ 1827 г. отъ френския ученъ *Silvestro de Sacy*, който сжщо твърди, че Иванко е бъл-

гарски принцъ.

Въ началото на XVI в. за смѣтка на прогоненитѣ и ограбени българи въ България се засилилъ единъ новъ търговски елементъ, благодарение на широкитѣ права и концесии получени отъ Портата. Това сж били Дубровничанитѣ. Въ 1522 г. силни дубровнишки колонии е имало не само въ Търново, но и въ Русчукъ, Силистра и особено при устията на Дунавъ, Тулча и др. Въ Добруджа главния имъ пунктъ е билъ Бабадагъ, гдето тѣ имали и свой свещеникъ, който посещавалъ още Исакча, Измаилъ, Тулча, Бендеръ и Килия, за да извършва религиознитѣ служби и литургията на тамошнитѣ търговци дубровничани, като си служилъ съ подвиженъ алтарь (К. Иречекъ *Ист. на Бълг.* 578).

(Следва)

“ВЪСТЪ”

— Отзовавайли се на горещия апелъ на „Червения кръстъ“ за подпомагане на гладуващитѣ отъ Бесарабия и за приюгяване на децата имъ, и у насъ се взе благородната инициатива за приюгяването на децата на гладуващитѣ отъ Бесарабия. Ето защо, умоляватъ се поканенитѣ граждани въ най-късъ срокъ да съобщатъ своето решение, за да се пристъпи веднага къмъ искане децата отъ съответното мѣсто.

Трѣбва да се има предъ видъ, че тази хуманна инициатива трѣбва да се осъществи преди да настъпни снѣжната зима.

— Както съобщихме на времето си, присждата по дѣлото на Българскитѣ Културни Общества отъ Базарджикъ, Балчикъ и Каварна, следваше да се произнесе отъ мѣстния окръженъ съдъ на 25 т. м. Споредъ нея Българскитѣ Културни Общества се осъждатъ по на 5.000 лей глоба.

— Министерството на просвѣщенieto е наредило до всички училищни власти строго съблюдаватъ, щото ученицитѣ задължително да носятъ униформи-

Бъдете увѣрени

изпълнявате единъ

че изплащайки абонамента за в-къ „Добруджански гласъ“

ГОЛЪМЪ ДЪЛЪ

ЗА ЧАЙ
КАФЕ, ПАСТИ,
АПЕРАТИВИ
ИСКАЙТЕ:
КОНЯКЪ

**RCERETI
Rom Standard**

За проданъ въ бодеги, кръчми и всички първокачествени колониални и спиртни магазини

Sediul fabricei BUCUREȘTI
Str. „Doamna Chiajna“

тѣ и номерата си.

— Ценитѣ на зърненитѣ храни въ мѣстнитѣ житни тържища презъ последнитѣ дни сж покачени. Чувствително е повишена цената на боба.

— Споредъ сведенията ни отъ селата, дъждоветѣ и влагата сж оказали особено благоприятно действие на посевитѣ. Ако времето продължи така, голѣма частъ отъ засѣгто презъ сушата ще бжде спасена.

— Завѣрката на военнитѣ билети [лирети] въ мѣстното военно окръжие става до 31 декември и т.

— Тъкмо сега, когато отъ калъ трудно се минава, по крайнитѣ квартали, особено въ югоизточната частъ на града, осѣтлението е съвсемъ занемарено.

— Записването въ избирателнитѣ списъци въ мѣстното Общинско управление става всѣки работенъ часъ.

Продавамъ

плетачна машина № 5 1/2 на 60 см. марка „Дубиедъ“, съ два преждоводителя. почти нова. Справка при **Тодоръ Хр. Деветаковъ** — с. Кадиево.

За проданъ праздно мѣсто 1200 кв. м. ул. „Доамна Кяжна“ 1 срещу Ромъиската Мжжа Гимназия
За справка
ДРАГОЙ АТ. ДОНЧЕВЪ
— БАЗАРДЖИКЪ —

ОБУЩАРСКИЯ МАГАЗИНЪ И АТЕЛИЕ

НА

ИВАНЪ КУЦАРОВЪ

ул. „Ромулусъ“ 13 (до Шадърфана) — Базарджикъ

разполага съ богатъ асортиментъ отъ

ДАМСКИ И МЖЖКИ ОБУЩАРИ

— голѣмъ изборъ —

ДОМАШНИ ПАНТОФЛИ(Пъсла), **ДЕТСКИ ОБУВКИ** и пр.**ВСИЧКО** — ПЪРВОКАЧЕСТВЕНО И**ЗА ОБУЩАРИ** — КОНКУРЕНТНИ ЦЕНИ

и голѣмъ асортиментъ на

обущарски артиколи

— ЕДНО САМО ПОСЕЩЕНИЕ И ЩЕ СЕ УВѢРИТЕ

ПОДНОВЕНАТА ФИРМА**Андрей Илиевъ-синове**и **Руси Ст. Георгиевъ**

ул. „Тутраканъ“ 33 — Силистра

пушена въ продажба, при най-изнесени цени всички видове

ЖЕЛЪЗАРСКИ, ДЪРВОДЪЛСКИ, БОЯДЖИЙСКИ

материали и добре подбранъ стокъ отъ месингови артиколи

Боръ машини, наковалини (Йорсови) духала (юрюции)

първокачествени плугове

безири, инквалкъс — „Корона“, разни бон, най-доброкачествени четки, кернизи, бризбизи отъ чистъ месингъ

ПРИМУСИ, машини за гладене, машини за

месо и всички части за тѣхъ

За увѣрение посетете ни магазина

—

БОРИСЪ Д. ПОПОВЪ

— АДВОКАТЪ —

до Шадрафанския площадъ, срещу гаража

въ уличката за префектурата, до кабинета

на д-ръ Ханджиевъ — Базарджикъ.

Добре и евтино ще се облечетеотъ дрехарницата **ШИБИЛЕВЪ И СИНЪ**

Базарджикъ, ул. „Резеле Кароль“ 9